

Stagig en trots staat in het voorste gedeelte van de Dorpsstraat de boerderij van Jan Karskens Wubs, één van de „dikke” boeren van Onstwedde. 't Is niet precies te achterhalen wanneer deze foto werd gemaakt, maar 't moet in elk geval vóór 1930 zijn geweest. In dat jaar riep de kleine Geert Wubs namelijk zijn vader opgewonden toe: „Pa, kom 's kiek'n, d'r komt rook bie Jan Karskens oet dak!” Geerts waarschuwing kwam te laat: de boerderij brandde geheel af.

Rechts zien we tussen de bomen door de woning van de familie Klaas Wilzing, een woning die daar momenteel nog in vrijwel dezelfde toestand staat. De oude boeren-wipkar links zou daar opzettelijk neergezet kunnen zijn. Hij roept immers onmiddellijk herinneringen op aan een voorval, dat op bijna dezelfde plaats moet zijn gebeurd. 't Was in de tijd, dat Jans Huitsing Sr. de sterke man van Onstwedde was. Hoewel meerdere Huitsings hebben uitgeblonken door lichaamskracht, mag deze Jans toch met ere genoemd worden. 't Was werkelijk iemand die zijn eigen krachten niet kende. Een Onstwedder boer was met z'n wipkar vol stalmest door de Dorpsstraat op weg naar de akker. Voor de boerderij van Karskens liep ineens een wiel van de wagen. Het voertuig zakte opzij en lag kreupel op de weg. De mest overladen? Niet nodig! Jans Huitsing kwam net voorbij. „Zel'k die eev'm help'n? Pak doe 't rad man eev'm, den til ik de korre wel op”.

Jans spant de spieren en tilt de wagen met de hele lading mest van de grond. . . . . Zó ver van de grond, dat het arme boertje absoluut geen kans ziet het zware wiel om de as te steken en hij Jans heel eerbiedig vraagt, of deze de ‚korre’ wel wat wil laten zakken. . . . . (Zo sterk als een beer. . . . .!!)

